

РЕШЕНИЕ

№ 335

гр. София, 18.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.12.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **10123** по описа за **2020** година докладвано от съдия Христо Минев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. чл. 63, ал.1

ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от [фирма], ЕИК:[ЕИК], депозирана от адв.М. Г.П. от АК С., срещу Решение от 07.02.2020г., постановено по НАХД № 9575/2019г. по описа на Софийски районен съд, НО, 136 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-310/01.04.2019г., издадено от зам.председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Окигурителен надзор“ и ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 10 000.00лв. на основание чл.221, ал.8, т.4, пр.1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/, за нарушение на чл.114б, ал.1, пр.последно от ЗППЦК.

Касаторът счита въззивното решение за неправилно е необосновано. Твърди, че неправилно нарушението не е квалифицирано като маловажен случай от СРС, твърди, че неправилно не е обсъдено, че нарушението е извършено за първи път, и дружеството никога не е целяло укриване на обстоятелства и факти по чл.114б ал.1 от ЗППЦК. Изложени са съображения във връзка с твърденията. Иска се отмяна на решението и отмяна на потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът по касация – КФН, чрез процесуален представител юристконсулт. С. в представен писмен отговор и в с.з. оспорва жалбата. Излага подробни доводи за

законосъобразност на обжалваното решение, поради което моли да бъде оставено в сила. Претендира заплащането на юристконсултско възнаграждение.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна. Предвид това счита, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд София - град, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било НП № Р-10-310/01.04.2019г., издадено от заместник – председател на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Осигурителен надзор“ и „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на дружеството касатор е наложена имуществена санкция в размер на 10 000.000лв. на основание чл.221, ал.8, т.4, пр.1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/, за нарушение на чл.114б, ал.1, предложение последно от ЗППЦК за това, че не е подало в срок до 19.09.2017г. включително, декларация по чл.114б, ал.1 от ЗППЦК.

От фактическа страна Софийският районен съд е приел за установено, че [фирма] /предишна правноорганизационна форма – Е./ е било търговско дружество, вписано в търговския регистър. Същото е било със седалище и адрес на управление в [населено място], район „Надежда“, ж.к.“Надежда II“, [жилищен адрес] и се представлявало от управителят – Д. Д., а в последствие от Й. Н. Й., считано от 29.12.2017г. Дружеството е било член на съвета на директорите на „Фонд за инвестиции в недвижими имоти – ФИНИ“ АДСИЦ/ДСИЦ/. Последното представлява дружество със специална инвестиционна цел, вписано под №РГ -05-1369 в регистъра по чл.30 ал.1 т.3 от ЗКФН. Предвид изложеното и процесното ЮЛ се явява адресат на разпоредбите в Закона за дружествата със специална инвестиционна цел /ЗДСИЦ/ и Закона за публично предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/. Фондът се явява публично дружество по смисъла на чл.110 ал.1 от ЗППЦК.

Със заповед №3-151/17.04.2018г. на заместник председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност", на 26.04.2018г., била възложена проверка на дейността на Фонда.

В хода на проверката са изискани декларации по чл.114б от ЗППЦК. С ППП от 26.04.2018г. на проверяващите са предоставени декларации от 29.09.2017г. от членовете на СД на ДСИЦ – [фирма], [фирма] и [фирма].

С писмо изх.№ РГ-02-01-164 от 15.08.2018г. от [фирма] е била изискана информация дали са представени на регулирания пазар декларации по чл.114б от ЗППЦК от страна на [фирма], [фирма] и [фирма].

КФН е била уведомена, че в периода 12.09.2017г.,- 20.08.2018г. в [фирма] не са постъпвали визираните декларации.

Правилно е установено, че гореописаните дружества са избрани за членове на управителния орган на Фонда на 12.09.2017г. Последните са били длъжни да

декларират обстоятелствата по чл.114б ал.1 от ЗППЦК в срок до 19.09.2017г. включително, тъй като срокът за подаване на декларациите е 7 дневен, съгласно ал.2 на същия текст.

На 12.10.2018г. е съставен АУАН №Р-06-1176/12.10.2018г. от Р.В., „гл.експерт“ в отдел „Надзор на предприятията за колективно инвестиране“ в дирекция „Надзор на инвестиционната дейност“, управление „Надзор на инвестиционната дейност“ при КФН. АУАН е бил съставен от компетентно лице в присъствието на двама свидетели и представител на дружеството, както е описано в Решението на СРС и това не се спори от страните.

Констатираното нарушение е било квалифицирано по чл.114б ал.1 предл.последно от ЗППЦК /редакция от 01.08.2017г./.

В дрок били подадени възражения срещу АУАН, а в последствие било издадено и атакуваното НП № Р-10-310 от 01.04.2019г., издадено от заместник- председателя на Комисията по финансов надзор, ръководещ управление „ Осигурителен надвор“ , с което на осн. Чл.83, чл.53 и чл.27 от ЗАНН, във вр. Чл.15 ал.1 т.7 от ЗКФН и чл.222 ал.1 предл.2 вр. С чл.221 ал.8 т.4 от ЗППЦК на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 10 000.00лева за нарушение на чл.114б ал.1 предл.последно от ЗППЦК.

НП е надлежно връчено на управителя на санкционираното дружество на 17.05.2018г. Тази фактическа обстановка СРС приел за установена, въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приложени към преписката, и събраните в хода на съдебното производство гласни доказателства. Въззивният съд е приел, че НП е издадено от компетентен орган, в предвидените в ЗАНН срокове и съдържа всички реквизити, предвидени в чл.57 от ЗАНН. Приел е също така, че ангажирането на административнонаказателната отговорност е законосъобразно и от материалноправна гледна точка, поради което е потвърдил издаденото наказателно постановление в цялост.

Така постановеното решение на СРС е правилно.

При постановяване на решението въззивният съд е извършил цялостна проверка на обжалваното пред него НП. Събрал е допустимите и относими към спора доказателства, подробно е обсъдил доводите на страните. В мотивите на решението е направено подробно изложение на установените от събраните по делото фактически обстоятелства и на следващите от тях правни изводи, които изцяло се споделят от настоящата инстанция. В тази връзка доводите на касатора се явяват неоснователни.

Правилно СРС е приел, че е неоснователно възражението от страна на касатора за допуснатата формална техническа грешка, като е отчел продължителния период на забавата, по-вече от една календарна година.

СРС правилно е обсъдил и възражението за неправилно отчитане от страна на АНО на всички смекчаващи отговорността обстоятелства. Правилно СРС е посочил, че процесното дружество е изпаднало в забава на 20.09.2017г.

СРС правилно е приел за неоснователно и искането за приложението на чл.28 от ЗАНН, като е мотивирал становището си с това, че обществената опасност на нарушението не се явява по – ниска в сравнение с други подобни нарушения. Правилно е отчетен факта, че закъснението е значително и е продължило по-вече от една година. Правилно СРС е приел, че доколкото се касае за отговорност на юридическо лице, която е обективна, не следва да се обсъжда въпроса за субективната страна на деянието.

Съгласно чл.114б, ал.1 ЗППЦК членовете на управителните и контролните органи на публичното дружество, неговият прокурист и лицата, които пряко или непряко притежават най-малко 25 на сто от гласовете в общото събрание на дружеството или го контролират, са длъжни да декларират пред управителния орган на публичното дружество, както и пред комисията и регулирания пазар, където са допуснати до търговия акциите на дружеството, информация за юридическите лица, в които притежават пряко или непряко поне 25 на сто от гласовете в общото събрание или върху които имат контрол; за юридическите лица, в чиито управителни или контролни органи участват, или чиито прокуристи са; за известните им настоящи и бъдещи сделки, за които считат, че могат да бъдат признати за заинтересовани лица. Съгласно ал.2 членовете на управителните и контролните органи на публичното дружество и неговият прокурист са длъжни да декларират обстоятелствата по ал.1 в 7-дневен срок от избирането им, а лица, които пряко или непряко притежават поне 25 на сто от гласовете в общото събрание на дружеството или го контролират - в 7-дневен срок от придобиване на гласовете, съответно на контрола. Лицата по изречение първо са длъжни да актуализират декларацията в 7-дневен срок от настъпване на съответните обстоятелства.

Декларацията по чл.114б ал.1 от ЗППЦК е депозирана пред управителния орган на „Фонда за инвестиции в недвижими имоти - ФИНИ“ АД СИЦ с вх.№ 52/03.10.2017г. и № 57/29.12.2017г., след датата на нарушението. С писмо до [фирма] вх.№ 5753/11.10.2018г. е била представена декларацията по чл.114б ал.1 от ЗППЦК.

Следователно извършеното нарушение е доказано по безспорен начин от приобщените в хода на съдебното следствие доказателства, поради което настоящият съдебен състав напълно споделя извода на СРС за материална законосъобразност на издаденото наказателно постановление. Касаторът не твърди, а и не представя доказателства, от които да е видно, че такава декларация е подадена в срок по електронен път или на хартиен носител. Следователно правилно е ангажирана отговорността му за извършеното чрез бездействие деяние, за което е санкциониран с предвидената в разпоредбата на чл. ЗППЦК имуществена санкция в минимален размер.

Правилно СРС е преценил, че в случая не са налице предпоставки за приложение на чл.28 ЗАНН. От една страна се касае за закъснение от по-вече от една година. От друга страна с извършване на нарушението се възпрепятства КФН да осъществява ефективен държавен надзор във връзка с дейността на публичните дружества.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 07.02.2020г., постановено по НАХД № 9575/2019г. по описа на Софийски районен съд, НО, 136 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-310/01.04.2019г., издадено от заместник председателя на

Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Осигурителен надзор“ и изпълняващ правомощията на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на [фирма], [населено място] е наложена имуществена санкция в размер на 10 000.00лв. на основание чл.222 ал.1 предл.2 вр.чл.221, ал.8, т.4, от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/, за нарушение на чл.114б, ал.1 предл.последно от ЗППЦК.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], район „Надежда“, ж.к.“Надежда II“, [жилищен адрес] и представлявано от управителят – Й. Н. Й., да заплати на КФН сумата от 80.00лева за юристконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.